Europeiska unionens
officiella tidning

SV
L-serien

2026/2467

6.11.2026

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) 2026/2467

av den 5 november 2026

om ekonomisk ersättning till slutkonsumenter av bränslen och om utsläppsrätter som överlämnas för utsläpp som inte omfattas av kapitel IVa i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom unionen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG ([1]), särskilt artikel 30f.5, och

av följande skäl:

(1) I kommissionens genomförandeförordning (EU) 2018/2066 ([2]) finns närmare regler om fastställande på förhand av andelen frisläppta bränslemängder i en verksamhet som omfattas av kapitel IVa i direktiv 2003/87/EG, vilket gör att man kan undvika att utsläppsrätter överlämnas för utsläpp som inte omfattas av det kapitlet. Det är dock inte alltid möjligt att korrekt identifiera kategorin av slutkonsumenter i samtliga fall, särskilt om det inte finns någon direkt leveransförbindelse mellan den reglerade enheten och slutkonsumenten. Det kan därför förekomma att utsläppsrätter överlämnas för utsläpp som inte omfattas av kapitel IVa i det direktivet och att koldioxidkostnaderna förs över på slutkonsumenterna för utsläpp från en verksamhet som inte omfattas av det kapitlet.

(2) För att hantera situationer där dubbelräkning eller överlämnande av utsläppsrätter för utsläpp som inte omfattas av kapitel IVa i direktiv 2003/87/EG inte kan undvikas, bör regler om medlemsstaternas utbetalning av ekonomisk ersättning till slutkonsumenter av bränslen fastställas i enlighet med det direktivet. Regler bör också antas om rapportering av uppgifter för att justera unionens sammanlagda mängd utsläppsrätter som utfärdats enligt kapitel IVa i direktivet för överlämnade utsläppsrätter för utsläpp som inte omfattas av det kapitlet.

(3) Det antal utsläppsrätter som medlemsstaterna ekonomiskt kompenserar för på en nivå större än noll torde av flera anledningar vara lägre än det totala antalet utsläppsrätter som överlämnas för utsläpp som inte omfattas av kapitel IVa i direktiv 2003/87/EG. För det första är det möjligt att medlemsstaterna inte ger en ersättning större än noll till alla slutkonsumenter för utsläpp från en verksamhet som inte omfattas av kapitel IVa i det direktivet. För det andra är det möjligt att medlemsstaterna, när de tillhandahåller ekonomisk ersättning, fastställer trösklar under vilka de av administrativa skäl inte ger en ersättning större än noll. För det tredje är det möjligt att vissa slutkonsumenter inte ansöker om ersättning som de är berättigade till. För det fjärde är det möjligt att medlemsstaterna saknar information om fall där reglerade enheter har överlämnat utsläppsrätter för utsläpp från slutlig användning som inte omfattas av kapitel IVa i det direktivet.

(4) Om en medlemsstat har utvidgat räckvidden för handel med utsläppsrätter till att omfatta en verksamhet som inte avses i bilaga III till direktiv 2003/87/EG, i överensstämmelse med artikel 30j i det direktivet, kan detta avsevärt minska mängden utsläppsrätter som överlämnas för utsläpp som inte omfattas av kapitel IVa i det direktivet. I så fall är den mängd utsläppsrätter som den medlemsstaten ekonomiskt kompenserar för på en nivå större än noll sannolikt den mest tillförlitliga skattningen av den mängd utsläppsrätter som har överlämnats för utsläpp som inte omfattas av kapitel IVa i direktivet.

([1]) EUT L 275, 25.10.2003, s. 32, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2003/87/oj.

([2]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2018/2066 av den 19 december 2018 om övervakning och rapportering av växthusgasutsläpp i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG och om ändring av kommissionens förordning (EU) nr 601/2012 (EUT L 334, 31.12.2018, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2018/2066/oj).

(5) Om en medlemsstat inte har utvidgat räckvidden för handel med utsläppsrätter till att omfatta en verksamhet som inte avses i bilaga III till direktiv 2003/87/EG, kan det totala antalet utsläppsrätter som överlämnats för utsläpp som inte omfattas av kapitel IVa i det direktivet, motsvarande den totala mängd utsläppsrätter som kompenserats av medlemsstaterna på vilken nivå som helst inklusive noll, bäst skattas som differensen mellan de verifierade utsläpp som rapporterats enligt kapitel IVa i det direktivet och de koldioxidutsläpp som motsvarar en verksamhet som omfattas av kapitel IVa i det direktivet och som rapporterats i medlemsstaternas nationella växthusgasinventeringar i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1999 ([3]).

(6) Enligt artikel 30c.3 i direktiv 2003/87/EG ska unionens sammanlagda mängd utsläppsrätter som utfärdas enligt kapitel IVa i det direktivet årligen justeras från och med 2029 för utsläppsrätter som överlämnas för utsläpp som inte omfattas av det kapitlet.

(7) Av detta följer att medlemsstaterna årligen bör rapportera information till kommissionen för att fastställa unionens sammanlagda mängd överlämnade utsläppsrätter för utsläpp som inte omfattas av kapitel IVa.

(8) I enlighet med artikel 30f i direktiv 2003/87/EG får medlemsstaterna ge ekonomisk ersättning till slutkonsumenter av bränslen i fall där det inte har varit möjligt att undvika överlämnande av utsläppsrätter för utsläpp som inte omfattas av kapitel IVa i det direktivet. För att säkerställa miljöintegriteten hos det utsläppshandelssystem som omfattas av kapitel IVa i det direktivet bör sådan ersättning vara proportionell, icke-diskriminerande och nära kopplad till de uppkomna koldioxidkostnaderna. De metoder som medlemsstaterna använder för att säkerställa att slutkonsumenter som är berättigade till ekonomisk ersättning har ådragit sig koldioxidkostnader till följd av dubbelräkning eller oavsiktlig täckning bör omfatta kontroll av att de berörda reglerade enheterna använder en standardtäckningsfaktor på 1 i sina godkända övervakningsplaner, vilket förutsätter att en standardtäckningsfaktor på 1 tillämpas på de relevanta bränsleflödena i enlighet med artikel 75l.6 i genomförandeförordning (EU) 2018/2066 eller att underlag begärs in från slutkonsumenterna.

(9) Medlemsstaterna bör ha flexibilitet i den metod de använder för att fastställa den mängd koldioxidutsläpp för vilken ersättning beviljas, så att de kan anpassa den till verksamheten i fråga och typen av ersättningsberättigade slutkonsumenter och begränsa den administrativa bördan, förutsatt att metoden ger en tillförlitlig skattning av koldioxidutsläppen.

(10) Medlemsstaterna bör fastställa den ersättningsgrundande perioden för att anpassa den till den berörda verksamheten och typen av slutkonsumenter. Den ersättningsgrundande perioden kan omfatta en månad, ett kvartal eller ett halvår, men bör inte överstiga ett kalenderår, för att förbli förenlig med den årliga cykeln för EU:s utsläppshandelssystem och för att begränsa bördan för slutkonsumenterna i verksamheter som inte omfattas av kapitel IVa i direktiv 2003/87/EG.

(11) I enlighet med artikel 30f.5 i direktiv 2003/87/EG bör beräkningen av den ekonomiska ersättningen till slutkonsumenterna av bränslen baseras på genomsnittspriset på utsläppsrätter i auktionerna under det relevanta rapporteringsåret. Det koldioxidpris som används för att fastställa ersättningen bör vara det genomsnittliga priset under den ersättningsgrundande period, fastställd av den berörda medlemsstaten, då bränslet köptes av slutkonsumenterna. Detta innebär att medlemsstaterna bör använda det genomsnittliga koldioxidpriset under den period då de låter slutkonsumenterna ansöka om ersättning, till exempel månadsvis, kvartalsvis eller årsvis.

(12) För att begränsa bördan för slutkonsumenterna i verksamheter som inte omfattas av kapitel IVa i direktiv 2003/87/EG bör den ekonomiska ersättningen tillhandahållas inom det kalenderår som följer efter året för den ersättningsgrundande perioden.

([3]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1999 av den 11 december 2018 om styrningen av energiunionen och av klimatåtgärder samt om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 663/2009 och (EG) nr 715/2009, Europaparlamentets och rådets direktiv 94/22/EG, 98/70/EG, 2009/31/EG, 2009/73/EG, 2010/31/EU, 2012/27/EU och 2013/30/EU samt rådets direktiv 2009/119/EG och (EU) 2015/652 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 525/2013 (EUT L 328 21.12.2018, s. 1, http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1999/oj).

(13) För att ge kommissionen möjlighet att övervaka tillämpningen av artikel 30f.5 i direktiv 2003/87/EG och denna genomförandeförordning bör medlemsstaterna årligen rapportera om den ekonomiska ersättning de har utbetalat.

(14) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från kommittén för klimatförändringar.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

(1) *slutkonsument*: i fråga om ekonomisk ersättning varje fysisk eller juridisk person som är slutanvändare av bränsle enligt definitionen i artikel 3 af i direktiv 2003/87/EG för en verksamhet som inte omfattas av kapitel IVa i det direktivet.

(2) *dubbelräkning*: reglerade enheters överlämnande av utsläppsrätter för frisläppande för konsumtion av bränslen för användning i en verksamhet som avses i bilaga I till det direktivet.

(3) *oavsiktlig täckning*: reglerade enheters överlämnande av utsläppsrätter för frisläppande för konsumtion av bränslen som används i en verksamhet som varken avses i bilaga I eller bilaga III till direktiv 2003/87/EG och inte heller är föremål för unilateral utvidgning i enlighet med artikel 30j i det direktivet.

(4) *ekonomisk ersättning*: ersättning, oavsett nivå, inklusive noll, till en slutkonsument för koldioxidkostnader som uppstått i samband med utsläppsrätter som utfärdats enligt kapitel IVa i direktiv 2003/87/EG och som överlämnats vid dubbelräkning eller oavsiktlig täckning.

(5) *ersättningsgrundande period*: den period då bränsle enligt definitionen i artikel 3 af i direktiv 2003/87/EG köptes och för vilken en slutkonsument kan begära ersättning enligt de ansökningsfrister som medlemsstaten fastställt eller, för en verksamhet som avses i bilaga I till direktiv 2003/87/EG, den period då bränslet användes.

Artikel 2

Regler för ekonomisk ersättning på en nivå större än noll

1. Slutkonsumenter som är berättigade till ekonomisk ersättning ska ha ådragit sig koldioxidkostnader genom dubbelräkning eller oavsiktlig täckning.

2. Den metod som används för att beräkna den ekonomiska ersättningen ska baseras på en tillförlitlig skattning av de koldioxidutsläpp som genereras av de slutkonsumenter som har debiterats.

3. Det pris per ton koldioxid som ska användas för ekonomisk ersättning ska vara genomsnittet under den ersättningsgrundande perioden av priset vid auktioner som genomförs i enlighet med de delegerade akter som antagits i enlighet med artikel 10.4 i direktiv 2003/87/EG för utsläppsrätter som utfärdats enligt kapitel IVa i det direktivet.

4. Medlemsstaterna ska säkerställa att ekonomisk ersättning tillhandahålls på grundval av objektiva, icke-diskriminerande och transparenta kriterier och att slutkonsumenter som är verksamma inom samma sektor och i samma faktiska situation får ekonomisk ersättning på samma villkor.

5. Den ersättningsgrundande perioden får inte överstiga ett kalenderår.

6. Slutkonsumenter som är berättigade till ekonomisk ersättning ska få denna ersättning inom kalenderåret efter det år där den ersättningsgrundande perioden infaller.

Artikel 3

Rapportering om ekonomisk ersättning

Medlemsstaterna ska årligen rapportera till kommissionen om ekonomisk ersättning enligt det format som anges i bilaga I. De ska lämna in de årliga rapporterna till kommissionen senast den 30 juni året efter det år då den ekonomiska ersättningen utbetalades.

Artikel 4

Mängd överlämnade utsläppsrätter för utsläpp som inte omfattas av kapitel IVa i direktiv 2003/87/EG

1. Om en medlemsstat inte har utvidgat räckvidden för handel med utsläppsrätter till att omfatta en verksamhet som inte avses i bilaga III till direktiv 2003/87/EG ska den årliga mängd utsläppsrätter som överlämnas i den medlemsstaten för utsläpp som inte omfattas av kapitel IVa i direktiv 2003/87/EG, motsvarande den totala mängd utsläppsrätter som ger upphov till ersättning på vilken nivå som helst, inklusive noll, fastställas som differensen mellan de verifierade utsläpp som rapporterats enligt artikel 30f.2 i det direktivet och de koldioxidutsläpp som motsvarar en verksamhet som avses i bilaga III till direktiv 2003/87/EG, beräknat på grundval av de utsläpp som rapporterats enligt artikel 26 i förordning (EU) 2018/1999.

2. Från och med 2030 ska medlemsstaterna senast den 30 juni varje år till kommissionen rapportera de utsläppsuppgifter som behövs för att beräkna de koldioxidutsläpp som motsvarar en verksamhet som omfattas av kapitel IVa i direktiv 2003/87/EG, i enlighet med mallen i bilaga II, med början med uppgifter för 2028.

För den inlämning av utsläppsuppgifter som avses i första stycket ska medlemsstaterna använda metodvägledning och elektroniska mallar eller särskilda filformat som tillhandahålls av kommissionen.

Om en årsrapport inte finns tillgänglig eller är ofullständig vid utgången av den tidsfrist som avses i första stycket ska mängden utsläppsrätter för den rapporten fastställas på grundval av kommissionens metodvägledning.

3. En medlemsstat som unilateralt har utvidgat en verksamhet som avses i bilaga III till direktiv 2003/87/EG i enlighet med artikel 30j i det direktivet ska vara undantagen från skyldigheten i punkt 2 i den här artikeln, under förutsättning att

a) de genomsnittliga utsläppen för 2016, 2017 och 2018 från ytterligare verksamheter som omfattas av EU:s utsläppshandelssystem i den berörda medlemsstaten i enlighet med artikel 30j i direktiv 2003/87/EG motsvarar en utsläppsmängd som minst är likvärdig med de nationella koldioxidutsläppen i källkategorikod 1A4c för samma år,

b) den berörda medlemsstaten har infört och upprätthåller en åtgärd för att tillhandahålla ekonomisk ersättning på en nivå större än noll för dubbelräkning. Det undantag som avses i första stycket ska tillämpas på rapporteringen av uppgifter för åren efter godkännandet av den unilaterala utvidgningen.

Vid unilateral utvidgning av verksamheten i enlighet med första stycket och om villkoren i leden a och b är uppfyllda ska den årliga mängd utsläppsrätter som överlämnas för utsläpp som inte omfattas av kapitel IVa i direktiv 2003/87/EG fastställas på grundval av den totala mängd utsläpp som den berörda medlemsstaten betalt ut ekonomisk ersättning för på en nivå större än noll och som rapporterats i enlighet med artikel 3 i denna förordning.

4. En medlemsstat som unilateralt har utvidgat en verksamhet som avses i bilaga III till direktiv 2003/87/EG i enlighet med artikel 30j i det direktivet ska vara undantagen från skyldigheten i punkt 2 i den här artikeln. Detta undantag gäller rapportering av uppgifter för åren efter godkännandet av den unilaterala utvidgningen, och under förutsättning att

a) den ytterligare verksamhet som omfattas av EU:s utsläppshandelssystem i den berörda medlemsstaten i enlighet med artikel 30j i direktiv 2003/87/EG inte omfattar jordbruksverksamhet enligt källkategorikod 1A4c,

b) den berörda medlemsstaten har krävt en standardtäckningsfaktor på 1 i den mening som avses i artikel 75l.6 i genomförandeförordning (EU) 2018/2066 för alla bränsleflöden som används i jordbruksverksamhet enligt källkategorikod 1A4c,

c) den berörda medlemsstaten har infört och upprätthåller en åtgärd för att tillhandahålla ekonomisk ersättning på en nivå större än noll för dubbelräkning.

Vid unilateral utvidgning av verksamheten i enlighet med första stycket och om villkoren i leden a, b och c är uppfyllda ska den årliga mängd utsläppsrätter som överlämnas för utsläpp som inte omfattas av kapitel IVa i direktiv 2003/87/EG fastställas på grundval av i) den totala mängden utsläpp från en verksamhet som inte omfattas av källkategorikod 1A4c, som har fått ekonomisk kompensation på en nivå över noll och som rapporterats i enlighet med artikel 3 i den här förordningen samt ii) den mängd koldioxidutsläpp som rapporterats i källkategorikod 1A4c för det relevanta året enligt den nationella växthusgasinventeringen i enlighet med förordning (EU) 2018/1999.

Artikel 5

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 5 november 2026.

På kommissionens vägnar
Ursula VON DER LEYEN
Ordförande

BILAGA I

INFORMATION OM EKONOMISK ERSÄTTNING

Information som ska finnas i de rapporter som avses i artikel 3:

1. Namn på åtgärden för ekonomisk ersättning.
2. Startdatum för åtgärden för ekonomisk ersättning.
3. Verksamhet som omfattas av åtgärden för ekonomisk ersättning, inbegripet motsvarande källkategorikod enligt det gemensamma rapporteringsformatet (CRF) (enligt definitionen i 2006 års riktlinjer från mellanstatliga panelen för klimatförändringar (IPCC) för nationella växthusgasinventeringar).
4. Information om åtgärdens utformning:
   a) Ansvarig myndighet.
   b) Minimitröskel eller minimitrösklar för berättigande till ersättning.
   c) Ersättningsgrundande period och sista ansökningsdag.
   d) Beskrivning av den metod som används för beräkning av koldioxidutsläpp.
   e) Genomsnittspris för utsläppsrätter som används för att beräkna den ekonomiska ersättningen för varje ersättningsgrundande period.
5. Antal slutkonsumenter av bränsle som fått ersättning enligt åtgärden under det föregående året.
6. Ekvivalent mängd koldioxidutsläpp som medfört ekonomisk ersättning större än noll under det föregående året.
7. Totalt belopp för den ekonomiska ersättning som utbetalats enligt åtgärden under det föregående året.

BILAGA II

UTSLÄPPSUPPGIFTER MOTSVARANDE VERKSAMHETER SOM OMFATTAS AV KAPITEL IVa I 2003/87/EC

Information som ska finnas i de rapporter som avses i artikel 4:

(1) Verifierade årliga utsläpp från en verksamhet som omfattas av bilaga I till direktiv 2003/87/EG från förbränning av bränsle i källkategorier enligt det gemensamma rapporteringsformatet (CRF) men som inte omfattas av bilaga III till det direktivet, inbegripet utsläpp från verksamhet som omfattas av bilaga I till det direktivet och som registrerats enligt CRF-källkategorikoderna 1B, 1C, 1A3e(i) och 1A4c.

(2) Årliga processutsläpp av koldioxid enligt CRF-källkategorierna 2A, 2B och 2C som genereras utanför sådan verksamhet som definieras i bilaga I till direktiv 2003/87/EG.

(3) Årliga utsläpp av koldioxid från torvförbränning enligt CRF-källkategorierna 1A1, 1A2, 1A3b, 1A4a och 1A4b som inte omfattas av räckvidden för sådan verksamhet som definieras i bilaga I till direktiv 2003/87/EG.

(4) Årliga koldioxidutsläpp från förbränning av kommunalt avfall och farligt avfall i sådan verksamhet som definieras i bilaga III till direktiv 2003/87/EG.

(5) Årliga koldioxidutsläpp från bränsleförbränning i anläggningar som omfattas av likvärdiga åtgärder enligt artikel 27 i direktiv 2003/87/EG.

(6) Årliga koldioxidutsläpp från bränsleförbränning till följd av användning av jordbruksfordon på belagd väg som rapporteras enligt CRF-källkategori 1A3b.

(7) Årliga koldioxidutsläpp från bränsleförbränning i sådan verksamhet som den berörda medlemsstaten valt att inbegripa enligt artikel 30j i direktiv 2003/87/EG.

(8) Alla andra årliga koldioxidutsläpp som registrerats i CRF-källkategorierna 1A1, 1A2, 1A3b, 1A4a och 1A4b, som inte ingår i sådan verksamhet som omfattas av kapitel IVa i direktiv 2003/87/EG och som inte omfattas av leden 1–7.

Källkategorikoderna enligt det gemensamma rapporteringsformatet (CRF) definieras i 2006 års riktlinjer från mellanstatliga panelen för klimatförändringar (IPCC) för nationella växthusgasinventeringar.